

Lille Signe kostede 100.000 kr.

HER ER MIN MOR OG FAR



– Signe blev min datter den dag, vi fik hende »i forslag«. Vores familie kom med champagne og blomster ligeså snart, vi havde fået billedet, og jeg kan huske, at jeg var så stolt af hende, mens hendes billede cirkulerede mellem gæsterne. Det var det tidspunkt, at jeg i mit hjerte blev hendes mor.

SIGNES BØRNEHJEM

Signe er adopteret fra det indiske børnehjem Bal Vikas i Mumbai, det tidligere Bombay. Ud af de cirka 35 indiske børn, der hvert år adopteres til Danmark, kommer næsten alle fra Bal Vikas. Derfor er der også en forening, Bal Vikas Venner – www.balvikas.dk – for forældre der har eller venter på at adoptere fra netop det børnehjem.

– Vi valgte at adoptere fra Bal Vikas, fordi vi fik sådan et dejligt indtryk af hjemmet, og hvordan de behandler børnene via en video hos DanAdopt. Og nu har vi også meldt os ind i foreningen. Igennem foreningen kan vi støtte børnehjemmet, og senere i livet kan Signe få stor nytte af at kende andre børn, som også kommer fra det børnehjem, siger Stig.



Vibeke og Stig havde allerede valgt Signes navn før de hentede hende i Indien. – Hun skulle have et rigtigt dansk navn. Men hun har fået sit indiske navn, Komal, der betyder »blide«, som mellemnavn.

– Vi er jublende glade – men det er smertefuldt, når familie og venner spørger, om Signe ikke skal have søskende, fordi Stig og jeg ved, at vi nok ikke har råd til at adoptere et barn mere, fortæller Vibeke fra DR's serie, »Når storken svigter«.

■ – Signe har ikke kun været vigtig for Stig og mig. Men også for hele vores familie. Hun har rystet os alle sammen endnu tættere sammen.

Det stråtekte hus med den gamle æblehave i landsbyen Gørlose i Nordsjælland ligner ideelle rammer for en masse glade børn. Og sådan ville Vibeke Mohr og Stig Langborg også gerne have haft det. Men sådan ville skæbnen – eller storken – det ikke.

– Ingen af os duer til at få vores egne biologiske børn. Jeg har næsten ingen æg, og Stig har kun mosevand, som han selv siger. Så der var ingen vej uden micro-insemination (rea-

gensglas-metode hvor én sædcelle bliver sat ind i et af kvindens æg og derefter placeret i kvindens livmoder, red.), som vi begyndte på i 1998. Det prøvede vi fire gange uden held. Og så mistede jeg troen på, at det ville lykkes. Også selv om lægerne på privatklinikken sagde, at der stadig var håb, fortæller Vibeke.

– Ja, vi besluttede os faktisk for adoption ganske få timer efter vi havde fået det negative resultat efter den fjerde micro-insemination. Vores venner og især vores familier gav også udtryk for, at de var lettede over, at vi nu ville adoptere.

– Min mor havde også været fremme meget tidligt i forløbet

og presset på for, at vi skulle adoptere, fordi hun var bekymret for mit helbred på grund af alle de hormoner, jeg skulle tage.

– Men jeg var nok ikke parat til at adoptere, før vi gjorde det. Det var svært for mig at opgave drømmen om at blive gravid med mit eget biologiske barn.

Ikke råd til flere

Det mindst dejlige ved at adoptere er ventetiden. Det er vist alle adoptivforældre enige om. Så Vibeke og Stig blev enige om at slå det halve års ventetid ihjel med at bygge deres hus ud, så Signe og eventuelle søskende kunne få

hvert sit værelse.

Netop spørgsmålet om søskende til Signe dukker hele tiden op, når Vibeke og Stig i dag får besøg af venner og familie, men emnet er faktisk temmelig smertefuldt for parret.

– Vi ved ikke endnu om Signe får nogle søskende. Der er ikke noget vi hellere ville give hende. Men som vores økonomi er lige nu, så har vi ikke råd. Vi brugte over 100.000 kroner på micro-insemination, og Signes adoption har også kostet 100.000 kroner. Det er jo ikke noget man går rundt og tænker på til daglig, for hun er jo alle pengene værd. Men det ville da være dejligt at have de 200.000 kroner nu – til

at adoptere nogle flere børn.

Vibeke og Stigs største frygt for Signes fremtid er den stigende racisme og fremmedfrygt i samfundet.

– Det er jo alle adoptivforældres frygt. Når hun bliver teenager og går på gaden, så er der jo ingen der kan se på hende, om hun er adopteret eller indvandrer, fortæller Stig.

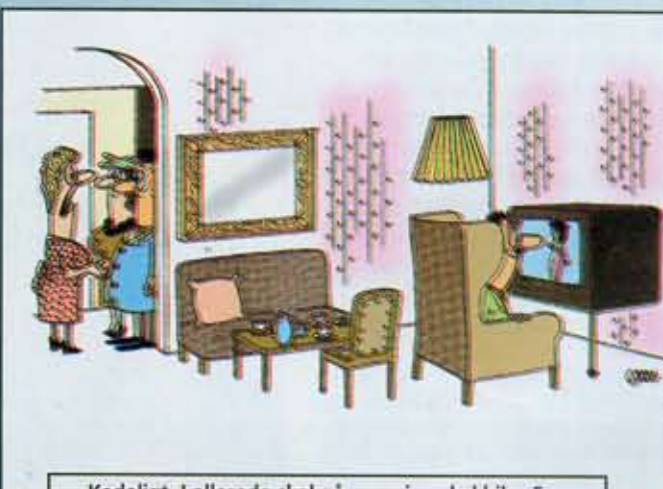
– Vi er heldige at bo i en lille landsby, og det håber vi er et sikkert og trygt miljø for hende. Her kender alle hinanden. Der bor »ham med den røde bil«, og ved siden af bor »dem med det store træ i haven«, og vi er så bare »dem med den mørke pige«. □

Vindere af opgaverne i Billed-Bladet nr. 35

Find fem fejl: 500 kr.: Elly Adamsen, Margretheparken, Vojens. 100 kr.: Poul Nygaard, Mølleløkken, Kerteminde. Ingrid Madsen, Vesterled, Stoholm. Thomas Schjødt, Ryparken, København Ø. Helle K. Aagaard, Flade Kirkevej, Frederikshavn. Vera Nøhr Bendtsen, Tornegården, Køge. Qvistkryds: 500 kr.: Jytte Nielsen, Ordrupvej, Charlottenlund. 100 kr.: Mogens Welinder, Midtfenner, Ribe. Poula Storgaard, Hestehavevej, Vissenbjerg. Edith Nørgaard, Isenbjergvej, Ejstrupholm. Ingeborg Josephsen, Burgårdevej, Bryrup. Den nemme: 300 kr.: Knud Lyngbak, Stokholtbuen, Herlev. 100 kr.: Karen Lind Rasmussen, Skovvej, Karup J. Kirsten Nielsen, Valnøddestien, Allinge. Elfrida Løhndorf-Larsen, Engdalgårdsvej, Beder. Vera Christensen, Amagerbrogade, København S. Kryds med de kendte: 500 kr.: Else Kristensen, Engholmvej, Aalborg SV.

FIND FEM FEJL

1. præmie: 500 skattefrie kroner. 5 præmier à 100 skattefrie kroner. De to tegninger er næsten ens. Men på tegningen øverst mangler fem ting. Sæt en ring om de manglende ting på tegningen nederst og send den med den udfyldte kupon til BILLED-BLADET.



– Kedeligt, I allerede skal gå, men jeg skal hilse Franz og sige, at I har været her...!



KUPON TIL FIND FEM FEJL, KRYDS MED DE KENDTE, QVIST-KRYDS OG DEN NEMME BB 38

Det er ikke nødvendigt at løse alle opgaverne for at deltage i lodtrækningen. Kuverten mærkes: Løsninger BB 38 og sendes til Billed-Bladet, postboks 602, 1510 København V. Kuverten kan også lægges i løsningskassen, Otto Mønstedts Gade 3, stuen. Kuponen skal være os i hænde senest førstkommande onsdag inden kl. 24.

QVIST-KRYDS:

KRYDS MED DE KENDTE:

DEN NEMME:

Navn:

Adresse:

Postnr./By: